

طبق ماده ۳۲ پیمان‌نامه حقوق کودک، کشورهای عضو حق کودک را برای برخورداری از حمایت در برابر بهره‌کشی اقتصادی و انجام هرگونه کاری که ممکن است زیانبار باشد یا خلقی در تحصیل کودک وارد آورد، یا به سلامت کودک یا رشد جسمانی، ذهنی، اخلاقی یا اجتماعی او آسیب رسانده، به رسمیت می‌شناسند.

پیمان نامه حقوق کسودک ماده‌های متعددی دارد، اما موضوعی که ما اینجا به آن می‌پردازیم، بحث ایجاد اختلال و آسیب زیانبار انجام کاری است که امکان دارد به سلامت جسمی، ذهنی و روحی کودک آسیب وارد کند.

تقریباً همه ما در جریان فاجعه تروریستی شاهچراغ هستم، حادثه‌ای که در آن ۱۵ نفر به شهادت رسیدند و عده زیادی نیز مجروح شدند، این اتفاق به قدر کافی تلخ هست اما بزرگسالان به اقتضای سن و تجربیاتی که پشت سر گذاشتند، توانایی مواجهه، تحلیل و بررسی این موضوع را دارند، اما طبیعتا خردسال و کودکی که مشغول تماشای کارتون است، توانایی مواجه شدن با این حادثه را مخصوصاً زمانی که مشغول تماشای برنامه مورد علاقه از شبکه محبوبشان هستند، ندارند.

با علم بسه تمام این موضوعات شبکه پویا(نپال)، روز پنجشنبه در بخشی زنده و برای اولین بار، یک حادثه را پوشش داد و مجری برنامه برای بخش خردسال حادثه تروریستی شاهچراغ را روایت کرد. این ماجرا با خردزدهای منفی بسیار زیادی را به دنبال داشت.

شبکه پویا از سال۱۳۹۴ که تاسیس شد تا امروز، رویدادهایی مثل راهپیمایی ۲۲ بهمن یا نمایشگاه کتاب را به صورت زنده پوشش می‌دهد؛ اما هیچ‌گاه هیچ‌گونه اطلاع رسانی این چنینی انجام نداده بود. برای بررسی این ماجرا که آیا واقعأ رسالت شبکه پویا بخش چنین موضوعاتی است؟ و اینکه آیا بخش چنین اتفاقی از شبکه کودک و خردسال کار درستی است؟ به گفت‌وگو با محمد سربار، رییس سابق شبکه پویا پرداختیم که از سال ۱۳۹۴ به مدت ۶ سال ریاست این شبکه را برعهده داشت.

در ادامه متن کامل گفت‌وگو را می‌خوانید.

به همه جای دنیای وقتی برنامه‌ای بخش می‌شود که محدودیت و هشدار رفتنی دارد، حتماً پیش از بخش برنامه، درباره این مسئله هشدار می‌دهند، شبکه نپال نیز

بررسی عملکرد شبکه پویا در پوشش اخبار حمله به شاه‌چراغ

صدا و سیما و ایجاد حس ناامنی در کودکان

مخصوص کودکان است چه اتفاقی افتاده که این فاجعه تلخ بدون هشدار و با این صراحت روی آنتن زنده رفته است؟ این اتفاق درست است یا خیر؟

به طور کلی شبکه‌های تلویزیونی یا ای‌داری مخاطب عام هستند، یا مخاطب خاص دارند. شبکه‌هایی که دارای مخاطب عام هستند، باید زمان بخش برنامه‌های نامناسب برای گروه خاصی از مخاطبان از علائم هشدار دهنده استفاده کنند. این علائم هشدار دهنده، ممکن است براساس رده‌بندی سنی، وجود صحنه‌های خشن یا تصاویر ایجادکننده حملات صرع و … باشد. در شبکه‌های دارای مخاطب خاص، چون از ابتدا درجه سنی مخاطب مشخص است، معمولاً از هشدار استفاده نمی‌شود، بلکه از اساس برنامه‌های مناسب همان گروه سنی مخاطب بخش می‌شود. یعنی از همان ابتدا نباید برنامه نامناسب برای مخاطبان آن رده سنی تولید و بخش شود. مخصوصاً اگر برنامه‌ای مناسب مخاطب بزرگسال باشد و محتوای آن برای کودکان آسیب‌زننده باشد.

اینکه بدون هشدار و درج رده سنی، برنامه‌ای درباه شهادت چندین نفر در مسجد شاه چراغ در شبکه نپال بخش شد، مقصرش چه کسی است؟ در واقع زمانی که یک جامعه در بحران قرار می‌گیرد وظیفه هر شبکه تلویزیون چیست؟ زمانی که بحرانی در کشور اتفاق می‌افتد، ماموریت

شبکه‌های تلویزیونی به تناسب نوع مخاطشان کاملاً متفاوت است. برخی شبکه‌های بزرگسالان باید ذهن عموم مردم را روشن کنند و مأموریت تبیینی برعهده بگیرند. برخی شبکه‌های جوانان باید عواقب خشونت‌گرایی و تخریب اموال عمومی را به افراد هیجان‌زده یادآوری کنند و با مأموریت اندازی، تلاش کنند میزان آسیب‌های ناشی از خشونت کور را در جامعه کاهش دهند. اما طبیعتاً در شبکه‌های خردسال یا کودکان رویکردی کاملاً متفاوت با شبکه‌های بزرگسال باید حکم فرما باشد. در چنین شبکه‌هایی باید احساس امنیت در کودکان و خردسالان تقویت شود. به بیان دیگر اشاره به مسائلی که باعث ایجاد حس ناامنی در زندگی روزمره کوچکسالان می‌شود، کار درستی نیست. ممکن است این حس ناامنی از تماشای صحنه آتش گرفتن یک سطل زباله باشد یا شنیدن خبر شهادت یک کودک در تیراندازی حرم شاهچراغ باشد. این موارد مسائلی است که در خردسالان و کودکان احساس ناامنی ایجاد می‌کند و برای خانواده‌هایی که درگیر این اغتشاشات نیستند، مشکلاتی را ایجاد می‌کند. چه‌جا دچار ترس می‌شوند و فعالیت‌هایشان در زندگی روزمره با اختلال مواجه می‌شود. اگر این ماجرا در دوره ریاست شما بر شبکه پویا رخ می‌داد، احتمال داشت که بابت آن از مخاطب عذرخواهی کنید؟ در آبان ۹۸ نیز اتفاقی مشابه رخ داد، در

زنده‌یاد جلال مقامی:

شاید اگر بازیگر می‌شدم سر نوشت دیگری پیدا می‌کردم

داشت. مردم منتظر بودند تا سانس فیلم شروع شود. یک دقیقه آقای مهرداد با صدای بلند گفت: دوبلور یکی از شخصیت‌های فیلم، جلال مقامی است که الان در اینجا حضور دارد و مردم به سمت من آمدند، عکس و امضا گرفتند و من بسیار خوشحال شدم. در زمان دوبله فیلم دکتر زیواگو و بسیاری از فیلم‌های دیگر آنقدر نقشی که می‌خواستیم جاسی او صحبت کنیم بر روی سما تاثیر می‌گذاشت که واقعا گریه می‌کردیم. درواقع فیلم ما را به سمت خودش می‌برد و با توجه به اینکه جوان بودیم می‌توانستیم خودمان را جای شخصیت‌ها قرار دهیم.»
یادم می‌آید زنده یاد مجید محسنی می‌خواست در فیلم «لبلب مززع» او، به جای جواد جواد قلائم مقامی بازی کنم اما آقای لطیف‌پور که در دوبله استناد من بود نگذاشت و زمانی‌که فیلم به نمایش درآمد با استقبال خوبی همراه شد و من شپیمان شدم که چرا حضور پیدا نکردم. شاید اگر در آن فیلم بازی می‌کردم سرنوشتم شکل دیگری پیدا می‌کرد.»

با این حال مقامی گفته بود وقتی متوجه شده مردم از دوبله استقبال می‌کنند بیشتر به سمت این کار کشیده شد. «یادم می‌آید برای دین فیلم «سکوه علفزار» به سینما رفتم. جمشید مهرداد هم در آن زمان کار دوبله انجام می‌داد و در آن نمایش فیلم حضور

بهرام سروری‌نژاد، ماهی طاهری، علی یازرلو، حامد نسوری، میثم عباسی، رضا نعمتیان، مبین آذربایجانی، شاهین گل کار، امیر مهدی میرزائی، مهرداد باقری، مزده ارجمند پیوند، طاهره بهرامی‌نهادفر و حسن فتحعلی‌بیگی بازیگران این اثر نمایش هستند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «خانه‌ای بی سند که از زمان‌های دور افرادی در آن ساکن شده‌اند

بتهوون امیدوار بود پس از مرگ بشنود!

مهاجرت کرد، درس‌هایی را با هایدن که اغلب پدر سمفونی خوانده می‌شد، گذراند. هایدن همچنین موزارت یکی از نخستین الگوهای بتهوون را آموزش داده بود.

گفته می‌شود که بتهوون قبل‌تر از این ماجرا سفری به وین داشته تا درس‌هایی را از موزارت بیاموزد ولی اطلاعاتی از اینکه آیا این دو واقعا ملاقات کرده‌اند یا نه؟ در دسترس نیست.

اگرچه که بتهوون و استادش هایدن اغلب با هم جر و بحث داشتند ولی با این وجود بتهوون قطعه Piano Sonatas, Op ۲ را به هایدن اختصاص داد.

در عشق بد شانس بود

بتهوون در ابتدا عاشق یک کنتس جوان به نام جولیا Giulietta) Guicciardi (در سال ۱۸۰۱ شد اما نتوانست با او ازدواج کند؛ چراکه نجیب‌زاده نبود.

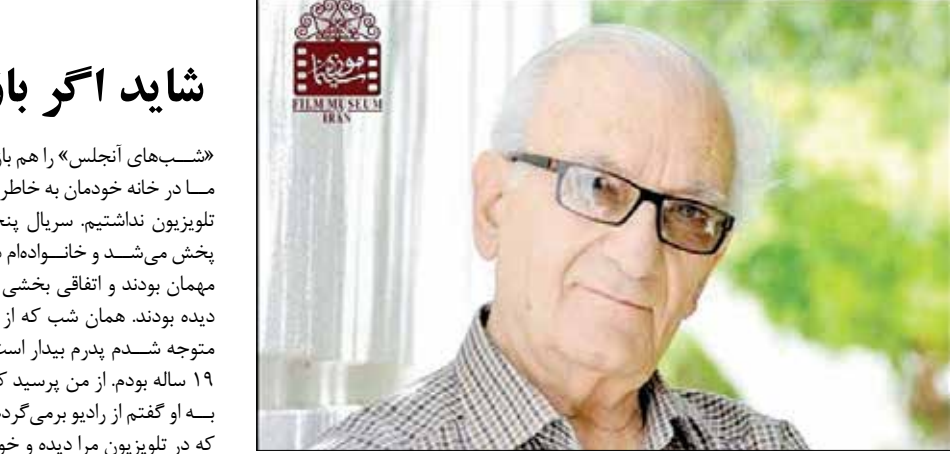
طبق ماده ۳۲ پیمان‌نامه حقوق کودک، کشورهای عضو حق کودک را برای برخورداری از حمایت در برابر بهره‌کشی اقتصادی و انجام هرگونه کاری که ممکن است زیانبار باشد یا خلقی در تحصیل کودک وارد آورد، یا به سلامت کودک یا رشد جسمانی، ذهنی، اخلاقی یا اجتماعی او آسیب رسانده، به رسمیت می‌شناسند.

پیمان نامه حقوق کسودک ماده‌های متعددی دارد، اما موضوعی که ما اینجا به آن می‌پردازیم، بحث ایجاد اختلال و آسیب زیانبار انجام کاری است که امکان دارد به سلامت جسمی، ذهنی و روحی کودک آسیب وارد کند. تقریباً همه ما در جریان فاجعه تروریستی شاهچراغ هستم، حادثه‌ای که در آن ۱۵ نفر به شهادت رسیدند و عده زیادی نیز مجروح شدند، این اتفاق به قدر کافی تلخ هست اما بزرگسالان به اقتضای سن و تجربیاتی که پشت سر گذاشتند، توانایی مواجهه، تحلیل و بررسی این موضوع را دارند، اما طبیعتا خردسال و کودکی که مشغول تماشای کارتون است، توانایی مواجه شدن با این حادثه را مخصوصاً زمانی که مشغول تماشای برنامه مورد علاقه از شبکه محبوبشان هستند، ندارند.

با علم بسه تمام این موضوعات شبکه پویا(نپال)، روز پنجشنبه در بخشی زنده و برای اولین بار، یک حادثه را پوشش داد و مجری برنامه برای بخش خردسال حادثه تروریستی شاهچراغ را روایت کرد. این ماجرا با خردزدهای منفی بسیار زیادی را به دنبال داشت.

شبکه پویا از سال۱۳۹۴ که تاسیس شد تا امروز، رویدادهایی مثل راهپیمایی ۲۲ بهمن یا نمایشگاه کتاب را به صورت زنده پوشش می‌دهد؛ اما هیچ‌گاه هیچ‌گونه اطلاع رسانی این چنینی انجام نداده بود. برای بررسی این ماجرا که آیا واقعأ رسالت شبکه پویا بخش چنین موضوعاتی است؟ و اینکه آیا بخش چنین اتفاقی از شبکه کودک و خردسال کار درستی است؟ به گفت‌وگو با محمد سربار، رییس سابق شبکه پویا پرداختیم که از سال ۱۳۹۴ به مدت ۶ سال ریاست این شبکه را برعهده داشت.

در ادامه متن کامل گفت‌وگو را می‌خوانید.

زنده‌یاد جلال مقامی می‌گفت، قرار بوده در فیلم «لبلب مززع» ساخته مجید محسنی به جای جواد قائم‌مقامی بازی کند اما استنادش در دوبله این اجازه را نداد و بعدها با استقبالش که از فیلم شد، شپیمان بود که چرا در آن بازی نکرده است؛ شاید سرنوشتش شکل دیگری پیدا می‌کرد.

به گزارش ایسنا، موزه سینمایی ایران با تسلیت برای درگذشت زنده یاد «جلال مقامی» مدیر دوبلاژ، دوبلور ، گوینده بازیگر بخش‌هایی از گفتگو تاریخ شفاهی این هنرمند را منتشر کرده است که این هنرمند در آن اشاره کرده بود در ابتدا علاقه زیادی به حرفه دوبله نداشت در حالیکه بعدها یکی از نامدارن این عرصه شد.
جلال مقامی گفته بود، از بزگی تئاتر را خیلی دوست داشتم و همیشه آرزو داشتم

کارگردان تئاتر «خونه» هم‌زمان با اجرای نمایش:

تنها راه چاره، پخش تراکت است

واقعیت این است که هیچ تبلیغی نداریم. در واقع کل فرصت‌های تبلیغاتی را از دست داده‌ایم. قرار است تراکت چاپ کنیم و آنها را دستی پخش کنیم چون چاره دیگری نداریم. این کارگردان خواستار حمایت اداره کل هنرهای نمایشی از گروه‌هایی است که در این مقطوع زمانی روی صحنه می‌روند.

او دیرساره ضرورت این حمایت‌ها توضیح می‌دهد: اگر اداره کل هنرهای نمایشی از گروه‌ها حمایت نکند، منحمل زبان بسیاری خواهیم شد. به عنوان نمونه نمایش خود ما

۱۳ بازیگر دارد و مجموع عوامل ما ۲۰ نفر هستند. اگر حمایتی صورت نگیرد، چگونه پاسخگوی این گروه پر جمعیت باشیم. مخصوص که بعد از ناآرامی‌های اخیر گفتیم در چنین شرایطی، اجرا نکنیم ولی گفتند آینده اتفاقات بهتری برای کارمان رخ بدهد. تاجی که از وضعیت تبلیغات در شرایط فعلی بسیار غمگین است، ادامه می‌دهد:

از استادانی که بتهوون نزد آنها آموزش دید تا آخرین کلماتی که بر زبان آورد، در اینجما می‌توانید حقایقی شگفت‌آور در درباره این نوازنده پیانو و آهنگساز آلمانی بخوانید.

به گزارش ایسنا، بتهوون در سال ۱۷۷۰ در شهر بن آلمان متولد شد و به یکی از اثرگذارترین آهنگسازان تبدیل شد که ده‌ها سمفونی، کنسرتو، سونات پیانو و

نگاه

صداوسیمای می‌خواهد مرجع باشد؟

به عمل کار بر آید به سخندانی نیست!

مهسا بهادری

اطلاع رسانی، آموزش، سرگرمی، پرورش افکار و خلاقیت و از همه مهم‌تر توجه و جذب همه افشار و ستین جامعه و پرداختن به ایده و عقاید آن‌ها جزو وظایف یک رسانه‌ای تعریف شده که نام آن را ملی می‌نامند. اما پرسش اصلی این است که آیا صداوسیمای توانسته این کارها را انجام دهد؟

در زمینه خبررسانی که طبق آخرین نظر سنجی ایسا آمار مخاطبان ۵۰ درصد کاهش پیدا کرده بود، در زمینه سرگرمی هم که در ماه گذشته ۷ مسابقه روی آنتن شبکه‌های مختلف رفت به همراه سه سریال جدید و دیگر تولیدی‌های صدا و سیما نیز، برنامه‌های گفت و گو مجوری هستند که چندان دل مخاطب را به دست نمی‌آورند. البته صداوسیمای با همین وضعیتش، ساترا(سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر) را راه اندازی کرده تا بر شبکه نمایش خانگی نظارت کند، تلویزیونی که خودش اندر هم یک کوچه مانده و توان رقابت ندارد، جلوی رشد و جذب مخاطب شبکه نمایش خانگی را می‌گیرد و با اسم نظارت تمام بلاهایی که سر سریال‌های تلویزیونی می‌آورد را روی شبکه نمایش خانگی هم اعمال می‌کند و در نهایت هم بر این باور است که هدفشان ارتقای کیفیت آثار تولیدی است، که در جواب باید گفت کار اگر طیب بودی سر خود نمودی. جدای از کیفیت و آمار پایین مخاطبان، بوجه‌جا صدا و سیما نیز خودش یک معضل بزرگ است. بوجه‌های که برای سال ۱۴۰۱ رقم ۵ هزار و ۲۸۹ میلیارد و ۳۲۷ میلیون تومان بود و باگذشت ۶ ماه محاسبی سه اضافه شدن مسابقه‌های پی در پی و طولانی‌تر شدن زمان تبلیغات در بر نداشت. حالا همین بوجه ۵ هزار میلیاردی را در نظر بگیرید بعد صحبت‌های اخیر امیرحسین اسدی، مدیرکل دفتر خدمات کسب‌وکار وزارت صنعت، معدن و تجارت را بسه آن اضافه کنید که اعلام کرده: «قرار است ۵ هزار میلیارد تومان بهمن تبلیغات ویژه صداوسیمای و هزار میلیارد بسته تبلیغات ویژه شبکه‌های اجتماعی برای حمایت از کسب‌وکارهای متضرر از قطعی اینترنت اختصاص دهیم. به‌هرحال اگر فیلترینگ برداشته شود از ظرفیت بلاگرها برای جبران صدمات آن‌ها استفاده خواهیم کرد. بحث ما در این مرحله شبکه‌های اجتماعی داخلی و خارجی نیست، بلکه ما می‌خواهیم این بوجه را اختصاص دهیم تا طبق قوانین کشور برای جبران صدمات این کسب‌وکارها اقدام شود.» اگر تولید محتوا و بوجه‌را هم کنار بگذاریم تاکارآمدی صداو سیما همان‌جایی مشخص می‌شود که پیمان جبلی پس از گذشت یکسال از دوره ریاستش بر صداو سیما تازه اعلام کرده که می‌خواهد یک رسانه مرجع شود.

همه باید دست به دست هم دهیم؛ از مجلس و دولت می‌خواهیم مجادله و با همین عزم و اراده یای کار بیایند که اگر نیایند نمی‌گویم این کار انجام نمی‌شود اما بازه زمانی‌اش طول می‌کشد. از مجلس دولت و دستگاه‌های تصمیم‌گیر خواش می‌کنیم که به ما کمک کنند، ما قصدمان این است که رسانه ملی به جای اصلی‌اش جایی که باید باشد باز گردد. اگر این اتفاق بیفتد هیچ مشکلی از کشور روی زمین نمی‌ماند. می‌خواهیم رسانه ملی مرجع مردم باشد.» این چند خط بخشی از صحبت‌های غرای روز گذشته پیمان جبلی است که پس از یکسال و بوجه چند هزار میلیاردی هدفش این است که صداو سیما را تبدیل به رسانه مرجع کند و نکته ماجرا دقیقاً جایی است که خودش هم قبول دارد صداو سیما دیگر مرجع نیست یا دست‌کم مرجعیت سال‌های دور را ندارد. آقای جبلی یکبار دیگر هم به نحوی متفاوت به این ماجرا اشاره کرده بود. جبلی در سخنرانی ۴ اردیبهشت خود به هنرمندان گفته بود: «همه ما چه شما به عنوان هنرمند، چه ما به عنوان مسئولین صداوسیمای، باید از خودمان برسیم چرا احساس علاقه‌ای که مخاطب به هنرمندان و آثارشان داشت، کاهش یافته است؟ چرا بعضی آثار که در گذشته با هزینه‌های کم‌تر ساخته می‌شد، ماندگارترند؟ همه ما مقصریم و نمی‌توانیم خودمان را تبرئه کنیم.» حالا نکته ماجرا اینجاست که پیمان جبلی هرچند ماه یکبار یک جلسه با یکی از اقشار جامعه می‌گذارد می‌گوید؛ باید، نباید، اما هیچ اتفاقی در صداوسیمای رخ نمی‌دهد، آقای جبلی، به عمل کار برآید به سخندانی نیست!

منبع: خبر آنلاین

اخبار کوتاه

منتظر «آواتار ۳ ساخته باشید

فیلم «آواتار: راه آب» ساخته «جیمز کامرون» که ۱۳ سال پس از قسمت نخست منتشر می‌شود، تقریباً سه ساعت و ۱۰ دقیقه مدت زمان دارد.

به گزارش ایسنا به نقل از هالیوود ریپورتر، فیلم «آواتار

۲» به جمع طولانی‌ترین فیلم‌های برهنه‌نی هالیوودی پیوست و با مدت زمان ۳ ساعت و ۱۰ دقیقه در کنار «تتنام جوان: آخر بازی» (۳ ساعت و ۲ دقیقه) و «تایتانیک» (۳ ساعت و ۱۴ دقیقه) قرار گرفت.
فیلم که هم‌اکنون در رتبه دوم و سوم فروش‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما بدون احتساب تورم قرار دارند. قسمت اصلی فیلم «آواتار» ساخته «جیمز کامرون» که در سال ۲۰۰۹ رونمایی شد و طی این سال‌ها همواره در رتبه نخست فروش‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما قرار داد، ۳ ساعت و ۲۱ دقیقه مدت زمان داشت و حدود ۲۹ دقیقه کوتاه‌تر از قسمت دوم این فیلم سینمایی بود. در طول همه‌گیری کرونا، فیلم‌ها طولانی‌تر شده‌اند و بسیاری از فیلم‌های هالیوودی بیش از دو ساعت و ۳۰ دقیقه مدت زمان دارند که طبق استانداردهای سنتی طولانی تلقی می‌شود. در ادامه نیز فیلم‌های با مدت زمان طولانی در برنامه اکران قرار گرفته‌اند. فیلم «لبلب مززع جدید «دیمین شزل» که در دسامبر اکران می‌شود حداقل سه ساعت خواهد بود و فیلم ابرقهرمانی «پلنگ سیاه: واگاندا برای همیشه» نیز که از ۱۱ نوامبر رونمایی می‌شود هم دو ساعت و ۴۱ دقیقه‌ای است. فیلم «پتمن» ساخته «مت ریزو» نیز پیش از این با مدت زمان دو ساعت ۵۵ دقیقه اکران شد.

امیلیا کلارک همسر نویسنده معروف می‌شود

«امیلیا کلارک» قرار است در فیلمی جدید در نقش «کنستانتین لوید» همسر «اسکار وایلد» نویسنده مطرح ایرلندی بازی کند. به گزارش ایسنا به نقل از روباتی، «امیلیا کلارک» بازیگر ۳۶ ساله

انگلیسی که بیشتر برای بازی

در نقش «درینس تارکین» در سریال معروف «بازی تاج و تخت» شناخته شده، در فیلمی با عنوان «یک همسر ایده‌آل» در نقش «کنستانتین لوید» نویسنده ایرلندی و همسر «اسکار وایلد» چهره سرشناس ادبی مقابل دوربین خواهد رفت. «یک همسر ایده‌آل» به کارگردانی «سوفی هایلد»، روایتی است از زندگی «کنستانتین لوید» نویسنده و فعال فمینیستی که در جنبش اصلاح لباس نقش داشت، جنبشی که برای اجازه دادن به زنان برای پوشیدن لباس‌های راحت به جای لباس‌های بزرگ و سنگین ویکتوریایی آن دوران تلاش می‌کرد. «لوید» در سال ۱۸۸۴ با «اسکار وایلد» ازدواج کرد و این زوج صاحب دو پسر شدند. با این حال، پس از اینکه وایلد به دلیل همجنس‌گرایی به دو سال زندان محکوم شد، لوید با فرزندان خود به سوتین نقل مکان کرد و آنها را از نویسنده دور کرد. «سوفی هایلد» که کارگردانی فیلم «یک همسر ایده‌آل» را بر عهده دارد پیش از این تجربه ساخت فیلم سینمایی «موفق باشی لوتو گراند» با بازی «تاماسون» و «دارل مک کورمک» را در کارنامه دارد. فیلم اول او با نام «سشنش ۵۲» جایزه بهترین کارگردانی جشنواره ساندنس و گوی بلورین جشنواره فیلم برلین را کسب کرد.

فیلم کوتاه «کت‌وَمَن» در دو جشنواره بین‌المللی

فیلم کوتاه «کت‌وَمَن» به کارگردانی هادی شیبانی به جشنواره‌های بین‌المللی فیلم کوتاه «هونته کاتینتی» و «کاتیرا» راه یافت. به گزارش ایسنا، فیلم کوتاه «کت‌وَمَن» به کارگردانی هادی شیبانی و تهیه‌کنندگی هادی شیبانی و کمپانی راویندر «داکا تله‌فیلم» به هفتاد و سومین دوره جشنواره فیلم کوتاه «هونته‌کاتینتی» ایتالیا و بیست و هفتمین دوره جشنواره فیلم کوتاه «کاتیرا» استرالیا راه یافت. جشنواره بین‌المللی «هونته‌کاتینتی» در سال ۱۹۴۹ در شهر هونته‌کاتینتی ترمه ایتالیا تاسیس شده و از آن به عنوان یکی از قدیمی‌ترین جشنواره‌های تخصصی فیلم کوتاه، نام برده می‌شود. تاریخچه سینمای شهر مونه‌کاتینتی‌ترمه به سال ۱۹۲۶ برمی‌گردد زمانی که «مری پیکفورد» و «گاتلاس فرینکس» اولین سالن سینما را در این شهر افتتاح کردند. این جشنواره ایتالیایی تا کنون، میزبان بزرگان سینما از جمله «چارلی چاپلین»، «فدریکو فلی»، «مارچلو ماسترویانی» و… بوده است. «کت‌وَمَن» اولین فیلم کوتاه هادی شیبانی است. این فیلم، پیش‌از این در جشنواره فراپاک تونس، جایزه بهترین فیلم داستانی را از قدیمی‌ترین جشنواره آفریقا کسب کرده و در بیست و دومین دوره جشنواره فیلم جهان زنان در برلین و بخش مسابقه بین‌الملل بیستمین دوره جشنواره مولیزه ایتالیا و جشنواره فریلیم کوزوو نیز به‌نمایش درآمده است.